Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 199. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 16-го ВЕРЕСНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 16, 1978 No. 199. VOL. LXXXV.

Палата Репрезентантів схвалила реформу федеральної служби

Вашінгтон. — У середу, 13-го вересня, Палата Репрезентантів 385-ма голосами проти 10-ох схвалила законопроєкт щодо реформи федеральної служби („федерал сивил сервис''), даючи таким чином президентові Джіммі Картерові значну перемогу, бо однією з його головних обіцянок під час виборчої кампанії в 1976-му році власне була реформа цієї системи, щоб зробити її більш ефективною і чутливою на потреби країни.

Законопроєкт тепер піде до спільної комісії обох Палат Конґресу для усунення різнобіжностей, бо Сенат схвалив дещо відмінну версію 24-го серпня. Однак, коментатори не передбачають жадних проблем, бо версії обох Палат дуже подібні. Думають, що реформа стане законом ще перед кінцем жовтня, коли Конґрес має розпочати свою відпустку.

Головним завданням реформи цієї служби є запевнити, щоб директори окремих бюр і агенцій могли винагороджувати службовців, тобто рекомендувати їм вищі позиції та заробітні платні, на підставі якости їхньої праці, а не на підставі терміну затруднення. Крім того, директорам і менаджерам буде легше звільняти, чи переносити на менш відповідальні пости осіб, які не виконують своїх обов'язків задовільно.

Президент Картер висловив вдоволення з рішення обох Палат, хоча законодавці не включили в проєкти запропоновані Білим Домом обмеження на спеціяльні привілеї для ветеранів щодо прийняття на працю.

Аналітики вважають схвалені обома Палатами Конґресу законопроєкти найважливішою реформою федеральної служби за 95 років її існування, бо ця реформа повинна значно зменшити марнотратність і неефективність цієї служби.

Освалд дуже шанував президента Кеннеді — твердить його вдова

Маріна Освалд

Вашінгтон. — Під час свідчення перед спеціяльною Комісією Палати Репрезентантів для розгляду атентатів у середу, 13-го вересня, Маріна Освалд-Портер, вдова по Лі Ґарві Освалдові, вбивникові президента Джона Ф. Кеннеді, заявила, що Освалд завжди „дуже похвально'' висловлювався про Кеннеді, шанував його і тому вона не може категорично твердити, що Освалд в 1963-му році в Далласі, Тексас, таки застрілив Президента,як теж не може твердити, що її колишній муж невинний.

Однак, тільки день пізніше, в четвер, 14-го вересня, по настирливих запитах конґресменів М. Освалд таки заявила, що вже довший час переконана, що її колишній муж таки вбив президента Кеннеді, бо хотів в такий спосіб стати „відомою особою". Вона, проте, вважає, що він не мав жадних спільників, тобто не було внутрішньої чи закордонної змови. Щодо причини, чому Освалд застрілив Кеннеді, то його вдова вважає, що це не була політична, а суто психічна причина.

Спеціяльна Комісія Палати переводить нову серію переслухань в справі вбивства президента Кеннеді і негритянського лідера Мартина Лютера Кінґа, щоб остаточно покласти край різним теоріям і здогадам, які поширюються від самого часу атентатів.

М. Освалд,яка вийшла заміж за Освалда, коли він жив у Совєтському Союзі, минулої середи заявила, що її колишній муж признався їй, що старався за-

(Закінчення на ст. 3-ій)

„СВОБОДУ" ВЖЕ РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ

Джерзі Сиmі. — Це число „Свободи", перше на 86-му році її існування, появляється вже під редакцією Редакційної Колеґії, встановленої Головним Урядом Українського Народного Союзу під час його надзвичайного засідання минулої п'ятниці і суботи, 8 і 9-го вересня, на Союзівці. Головний уряд УНС на тому засіданні, прийнявши до відома перехід на емеритуру дотеперішнього головного редактора Антона Драгана та обравши його на редактора-емерита з дорадчими привілеями, схвалив запропоноване Головним Екзекутивним Комітетом встановлення Редакційної Колеґії в складі всіх дотеперішніх редакторів з їх черґуванням на пості виконуючого обов'язки голови Колеґії.

Екзекутивний Комітет на спільній нараді з редакторами минулої середи, 13-го вересня, встановив порядок черґування за часом затруднення в редакції: Зенон Снилик, Василь Тершаковець, Володимир Левенець і Євген В. Федоренко та ще один редактор, який вже раніше зголосив свою готовість працювати в редакції, на що тепер Екзекутивний Комітет погодився. Найдовше затруднений в редакції щоденника член Колеґії, пані Любов Коленська, не мала бажання брати участи в цьому черґуванні. Отже, згідно з рішенням Головного Уряду, щоб до річних нарад в травні 1979-го року редаґуванням „Свободи" відала Редакційна Колеґія та щоб поодинокі її члени черґувались у виконуванні обов'язків її голови по приблизно сім тижнів, починаючи від цього числа, найближчих сім тижнів працюватиме Колеґія з ред. Зеноном Сниликом, як виконуючим обов'язки голови Колеґії.

Після переходу ред. Зенона Снилика до складу Редакційної Колеґії щоденника, редаґування англомовного „Українського Тижневика" продовжують ред. Ігор Длябога і ред. Рома Сохан.

СССР заявляє, що в Кемп Дейвіді готується змова

Київ. — У газеті „Молодь України" з 6-го вересня 1978-го р. появилася стаття п. н. „Кемп-Дейвід: готується змова" за підписом А. Александрова. На Заході відомо, що цей псевдонім уживає Політбюро ЦК КПСС для висловлення свого офіційного становища.

В обширній статті з'ясовується всі „сепаратні розмови" між Єгиптом та Ізраїлем, які зайшли „в тупик" після цілого ряду зустрічей в Єрусалимі, Каїрі, Асвані, Ізмаїлі, Вашінґтоні, Зальцбурзі, Лідсі та Александрії.

Хоч Каїр і Тель-Авів, як пишеться у згаданій статті, „об'єднувані ненавистю до проґресивних сил арабського руху і співробітництвом з американським імперіялізмом", їм, мовляв, не вдасться подолати існуючих поміж ними суперечностей.

Найгостріше вістря спрямоване проти президента Садата, який ізолював себе від „арабського світу і підірвав відносини з радянським Союзом" та тішить себе „примарною надією" на те, що З'єднані Стейти Америки, яким „він служить", вплинуть на Ізраїль і, мовляв, змусить його внести хоча б „суто косметичні зміни" у своєму пляні для того, щоб укласти сепаратну угоду в користь „ізраїльських яструбів" і „американського імперіялізму".

Здійснювані тепер переговори в Кемп Дейвіді спрямовані не для уреґулювання конфлікту на далекому Сході, а є черговою спробою змови проти інтересів арабських країн у тій частині світу.

Автор статті, що представляє позицію Політбюро, в дальшому обвинувачує ЗСА в тому, що, бороня́чи Ізраїль, намагаються встановити свій економічний і політичний вплив на Близькому Сході, а у військовому відношенні, це становить не тільки небезпеку для арабських країн, а також заторкує життєві інтереси Совєтського Союзу і його союзників. Ясно і чітко пишеться в цій статті, що „район Близького Сходу знаходиться в безпосередній близькості від кордонів Радянського Союзу та інших країн соціалістичної співдружності".

Бої в Нікараґуа продовжуються між реґулярними військами і лівими опозиціонерами

Манаґуа, Нікараґуа. — Посилені бої між урядовими військами і лівими опозиціонерами продовжуються бодай у чотирьох великих містах Нікараґуа. Президент цієї південноамериканської держави Анастасіо Сомоза заявив кореспондентам, що уряд починає наводити порядок в місцевостях Масая, Леон і Чінандеґа, але у пограничній полосі між Нікараґуа і Коста Рікою партизанські частини все ще ставлять сильний спротив. Існує підозріння, що Коста Ріка допомагає лівим опозиціонерам зброєю, яку вона одержує з Куби.

У Вашінґтоні Адміністрація президента Картера піддержує думку про негайне скликання конференції Організації Американських Держав (ОАС), яка мала б зайнятися розглядом ситуації в Нікараґуа і довести до замирення між урядом Сомози і лідерами опозиції. Досі в боях загинуло понад 400 осіб, а більше як півтори тесячі були пораненими. Працівники Червоного Хреста намагаються допомогти пораненим і похоронити забитих в побоюванні, щоб не поширювались недуги.

Державний департамент ЗСА перестеріг президента Сомозу, що криваве здушення спротиву може порушити мир у цьому просторі і тому треба поробити заходи, щоб не допустити до громадянської війни і евентуальної інтервенції чужих держав. Сенатор Франк Чирч рекомендував навіть здержати всяку економічну допомогу для Нікараґуа, якщо Сомоза буде продовжувати силою здушувати своїх противників,

Кастро запевняє дальшу піддержку для Етіопії

Найробі, Кенія. — Кубинський диктатор Фідель Кастро, який перебуває тепер з офіційною візитою в Етіопії, куди він приїхав на святкування 4-ої річниці перемоги повалення монархії і встановлення „народної влади", обіцяв новим етіопійським керівникам дальшу допомогу, бо на його думку форми „народної влади" ще не встановлені і Етіопія потребуватиме „допомоги заприязнених соціялістичних країн, щоб завести в країні лад і порядок".

В середу, 13-го вересня ц. р. Кастро разом з етіопійським диктатором, полковником Менґісту Гайлє Меріямом, відбирав військову параду в столиці Етіопії Аддіс Абаба і прийняв відзначення з рук Меріяма для родин тих кубинських вояків, які загинули в боротьбі із сомалійцями. Західні розвідчі центри інформують, що в Етіопії перебувало до недавна 17,000 вояків. Це число вправді тепер зменшилося до 13,000, бо 4,000 вояків Кастро, в порозумінні з Москвою і т. зв. „Патріотичним Фронтом" Родезії, перекинув до Замбії для допомоги тамошнім партизанським частинам, які ведуть боротьбу проти уряду білої меншости в Родезії і встановлення там „народної влади". Інші кубинські частини все ще перебувають в неспокійних провінціях Етіопії, де місцеве населення вефе боротьбу проти диктаторської влади полк. Меріяма.

По дорозі до Етіопії Кастро зустрічався в Москві з головою Ради Міністрів СССР Алексеєм Косиґіним й іншими совєтськими верховодами, а в Етіопії з провідниками партизанських частин в Родезії, зокрема з Робертом Муґабе.

Західні держави слідкують за діяльністю Фіделя Кастра в Африці, бо з його поїздкою можуть бути пов'язані деякі несподіванки, зокрема поширення партизанської війни в Родезії.

НІКСОН ВІДЛОЖИВ СВОЮ ПОЇЗДКУ

Ню Йорк. — З уваги на те, що колишній президент Ричард Ніксон кілька днів тому підписав контракт в справі видання його нової книжки споминів і коментарів, він вирішив відкласти до початку наступного року його закордонну поїздку, яка мала розпочатися вже того місяця і включати такі країни, як Іран, Філіппіни, Тайланд, Сінґапур, кілька африканських держав, комуністичну Румунію і можливо також Австралію.

Кеннеді зустрічався в Москві з дисидентами

Москва. — Сенатор Едвард Кеннеді, демократ з Массачусетс, який побував недавно в Москві на Міжнародному конґресі здоровельного забезпечення і зустрічався там з Леонідом Брежнєвим та іншими совєтськими верховодами, розмовляв також коротко з провідними дисидентами, заявив у середу, 13-го вересня ц. р. академік Андрей Сахаров закордонним кореспондентам.

Кеннеді пішов на побачення з дисидентами кілька годин після розмови з Брежнєвим і цікавився їхньою думкою про ситуацію людських прав в Совєтському Союзі і переговорами про зменшення стратегічної зброї. Сахаров сказав кореспондентам, що Кеннеді розмовляв з дисидентами дві й пів години в неділю після півночі. „Сенатор Кеннеді заявив нам, що він цікавиться проблемами людських прав і, що він заінтересований почути опінію не тільки про еміґрацію, але також про права людини в загальному", — сказав Сахаров закордонним кореспондентам. Сахаров при тому додав, що Кеннеді зустрічався раніше з Леонідом І. Брежнєвим, генеральним секретарем ЦК КПСС і головою Президії Верховної Ради СССР, і підносив у розмові з ним питання людських прав в Совєтському Союзі, але він відмовився входити в деталі, коли розмовляв з дисидентами.

Зустріч сенатора Кеннеді з дисидентами відбулась в домі жидівського активіста Александра Лернера і у ній взяли участь декілька осіб, між ними Наум Мейман, Боріс Кац та інші. Сахаров підкреслив, що речниками дисидентської групи у розмові з американським сенатором були він і Лернер. „Я не тільки інформував сенатора Кеннеді про еміґраційні проблеми жидів, — заявив д-р Сахаров журналістам, — але також про загальну ситуацію людських прав в Совєтському Союзі, яка включає, між іншим, також і вільний виїзд жидів, надволжанських німців, багатьох релігійних груп, людей інших національностей, незавидної долі політичних в'язнів тощо".

Торкаючись справи переговорів про скорочення стратегічної зброї, які ведуться вже від довшого часу між Совєтським Союзом і З'єднаними Стейтами Америки, Сахаров відмітив, що такий договір ледви чи можна вважати якнебудь пов'язаним з людськими правами. Цей договір, якщо такий буде підписаний, буде корисний для обох сторін, — заявив в кінцевому слові Сахаров.

В Академії св. Юра відбувся перший „Ріджентс" іспит в українській мові

Ню Йорк. (Н. Н.). — У вівторок, 20-го червня ц. р., тут в Академії св. Юра, відбувся перший т. зв. „Ріджентс'' іспит в українській мові. Цей тригодинний іспит писало 46 учнів з Академії св. Юра, а 10 зі Школи Українознавства при „Самопомочі''. Основною метою іспиту було оцінити знання учня в українській мові. Ці учні, що перейшли цей іспит можуть отримати диплом із української мови від „Борд ов Ріджентс", цим способом вдоволяючи вимоги в будь-якій середній школі, як і також вимоги щодо чужих мов у коледжі.

Із цієї причини, що „Борд ов Ріджентс", після довгих заходів Академії, одобрив іспити в українській мові, кожна школа, яка має дозвіл переводити цей іспит приготовляє його для своїх учнів окремо. Для Академії св. Юра цей іспит приготовила учителька українознавства при Академії, д-р Зірка Дерлиця.

Маляр Зеновій Онишкевич знову викладає у Ферфілд університеті

Зеновій Онишкевич

Ферфілд, Коннектикат. — Каталог Коннектикатського Центру для продовження навчання при Ферфілд університеті на навчальний рік 1978-1979 інформує, що відомий український мистець-маляр Зеновій Онишкевич під час осіннього семестру викладатиме в цьому університеті два курси, а саме: Portrait and Figure Painting (CE 31-0), який проходитиме від 26-го вересня до 5-го грудня кожного вівтірка від 9:45 рано до 12-ої год. полудня, та Illustrator's Workshop (CE 16-2), який триватиме від 27-го вересня до 13-го грудня кожної середи від 7-ої до 9:15 увечері.

У згаданому каталозі, що його адміністрація Ферфілд університету переслала редакції „Свободи" разом із нотаткою про національне походження З. Онишкевича, подано короткий життєпис і огляд мистецьких осягів Онишкевича, наприклад, згадано, що студіював в Art Students' League of New York, Pratt Institute та National Academy of Fine Arts, відмічено, що належить до багатьох професійних мистецьких товариств і здобув ряд нагород. Його картини находяться в ґалеріях і приватних колекціях у багатьох країнах світу, наприклад, його портрет Папи Павла VI-го висить у Ватикані. Політичні ілюстрації-коментарі Онишкевича появляються в таких газетах і журналах, як „Ню Йорк Таймс", „Сандей Дейлі Нюз", „Нешинал Обсервер", „Рідерс Дайджест", „Гарперс' Меґазін" та в інших, а крім того він виконує ілюстрації до книжок, випущених різними видавництвами.

З. Онишкевич, який у Ферфілд університеті викладає вже кілька років, є членом Об'єднання Мистців Українців в Америці (ОМУА) та був одним із засновників Товариства Молодих Мистців у Ню Йорку.

Англійська преса критикує фільм „Голокост"

Лондон, Англія. — „Бритіш Вродкестінг Корпорейшен" показала на своїй телевізійній програмі першу частину фільму „Голокост" американської продукції, який був показаний на програмі телебачення НБС в ЗСА.

В щоденниках „Дейлі Телеграф" і „Дейлі Мейл" появилися дуже критичні статті про голлівудську техніку та представлення окремих епізодів в цьому фільмі, називаючи їх „банальними", „абсурдними" і „надмірно сантиментальними".

Річард Лест у „Дейлі Телеграф" зазначає, що в цьому фільмі немає навіть проби передати атмосферу і сцени в концентраційному таборі. Також він додає, що діялоги в ньому „невитримано банальні" і „екстазійні".

Пітер Файдік пише в газеті „Ґардієн", що в цьому фільмі знаходимо „сантиментальне переборщення" та що „вживати підмащену техніку до масового терпіння, масово-індивідуального страждання такого порядку не є можливим".

Лише Мері Малон в газеті „Таймс" висловилася прихильно про вбрання, уніформи, сценічні декорації та місця дії.

Американський колюмніст про українців у Вискансин Деллс

Вискансин, Деллс, Виск. — Незвичайно вірну та прихильну інформацію, познайомившись з життям місцевої української громади, подає Бінг Боєр, колюмніст газети „Вискансин Деллс Евентс''. Він пише про 55-мільйоновий гордий, свободолюбний народ на етапах його незалежности, а пізніше окупації совєтською владою, він говорить про величезні земельні багатства України.

Відтак Боєр інформує про еміграцію українців після Другої світової війни й їхню мандрівку в різні країни, а в тім і до ЗСА. Він каже, що приблизно 25 родин — 100 українців — поселилось і у Вискансин Деллс; познайомившись з красою пейзажів цих околиць, українці вирішили працювати в будівельно-мешканевій індустрії. Вони почали винаймати людям малі домики, купувати старі готелі, опісля їх ремонтуючи і модернізуючи — сьогодні вони є власниками модерних великих підприємств. Боєр при цьому висловлює подив українцям, які хоча сюди недавно прибули, без знання мови, законів чи звичаїв цієї країни, все ж таки зуміли знайти собі працю і місце в житті цієї країни. Це — „горді люди, важко працюючі і свободолюбні'', — пише колюмніст. Коли їм важко було піднайти працю — брали будь-яку, жили скромно і ощадно, не побирали жадних допомог від державних установ.

„Сьогоднішня їхня ціль — радіти свободою, яку нарешті вони знайшли, та допомагати своїм братам в Україні і в інших частинах комуністичного світу боротися проти влади гнобителів".

У НЕДІЛЮ В ІРВІНҐТОНІ БУДЕ ВІДПРАВЛЕНА ПАНАХИДА ЗА СВ. П. ПРОФ. БОРИСА МАРТОСА

Мейпелвуд, Н. Дж. — Парафіяльна Управа української православної церкви Святого Вознесення при 650-52 Ірвінґтон Евеню в Мейпелвуді, Н. Дж. інформує, що в цю неділю, 17-го вересня, буде відправлена панахида за св. п. проф. Бориса Мартоса, колишнього прем'єра Української Народної Республіки, в першу річницю його смерти.

Панахида буде відправлена в 11-ій год. рано, а опісля в церковній залі відбудеться жалобна зустріч для відзначення його пам'яті.

Союзівка матиме нову „Міс"

Арета Ракоча „Міс Союзівка" 1978 р.

Союзівка. — Сьогодні біля півночі ця оселя УНСоюзу матиме 24-ту з черги „Міс Союзівку", що її вибере спеціяльне жюрі з-поміж зголошених кандидаток. Цей щорічний контест відбувається тут в рамках „Днів УНСоюзу", які притягають біля 2000 гостей і відвідувачів на Союзівку у своєрідному заключному акорді літнього і початку осіннього сезону.

Згідно з прийнятим форматом контесту, в якому можуть брати участь всі дівчата українського роду, які є членами УНСоюзу, невідоме до цього часу публіці жюрі проголосить вибір двох краль, а опісля нової „Міс „Союзівки''. Їй передасть корону цьогорічна „Міс Союзівка" Арета Ракоча з Коговз, Н. Й. Всіх трьох краль обдарує квітами і відповідними позначеннями неголосуюча секретарка жюрі п-ні Квітка Стецюк.

Вибір „Міс Союзівки" попередить мистецько-розвагова програма в авдиторії павільйону „Веселка'' з участю української групи з Асторії під мистецьким керівництвом Олени Оприско, маестра Володимира Гентіша, який рівнож вестиме конферансьє, вокалістки Любомири Ковальчук і оркестри „Ясени" з Монтреалю. Після програми відбудеться забава під звуки оркестри „Ясени".

Під час цього вікенду на тенісових кортах Союзівки проходитимуть змагання в рамках турніру запрошених 16-ох чоловіків і вісьмох сеньйорів, що його з рамени УНСоюзу влаштовують кожного року інж. Юрій Савчак і ред. Зенон Снилик. Минулого року турнір не відбувся з уваги на маніфестацію в обороні прав людини в Ню Йорку.

Ці традиційні „Дні УНСоюзу'' втішаються особливою популярністю серед союзовців і молоді, які вже в п'ятницю увечері починають приїжджати на Союзівку. В деяких місцевостях плянується прогулянки замовленими автобусами

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії), Василь Тершаковець і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Свобода преси

Конституція Совєтського Союзу та „суверенних" совєтських республік, як теж інших комуністичних країн, крім різних інших паперових „свобід", ґарантують теж „свободу преси", що є чи не найбільшим глумом совєтських та інших комуністичних диктаторів власне над цією однією з найбільших здобутків цивілізованого людства. Відомо ж бо, що комуністичні ватажки мають повну контролю над пресою та іншими засобами масової інформації, отже, жадної дійсної свободи преси в країнах комуністичного бльоку немає.

Однак, як виходить, комуністичні верховоди не задовольняються фактичною повною контролею над засобами масової інформації: вони хочуть, щоб цю урядову контролю формально „злеґалізувала" міжнародна спільнота.

Від 24-го жовтня до 29-го листопада в Парижі відбуватимуться пленарні наради Організації Об'єднаних Націй в питаннях освіти, науки і культури (ЮНЕСКО), на яких, між іншими справами, розглядатимуть резолюцію, яка містить постанову, що преса, телебачення, радіо та інші засоби масової інформації при обговорюванні будь-яких подій „мусять представити версії урядів, інституцій та індивідуальних осіб".

Комуністичні уряди, як теж уряди деяких країн „третього світу" твердять, що згадана постанова ґарантуватиме „об'єктивне трактування" подій засобами масової інформації. Таке твердження є суцільним абсурдом, бо, як вказують речники держав вільного світу, примусове включення урядової версії в новинки, репортажі тощо надало б урядам країн „третього світу" надмірну контролю над всіми засобами масової інформації, а в комуністичних країнах, зокрема в Совєтському Союзі, де диктаторські режими вже мають повну контролю над пресою, раділи б, що міжнародна спільнота, тобто Об'єднані Нації, „злеґалізували" цю рабовласницьку контролю.

Значить, згадана резолюція, яку розглядатиме ЮНЕСКО, вийшла б тільки на користь комуністичним урядам, які бояться поширення правди про них, про їхні країни, політичні, суспільні та економічні системи тощо. Можна очікувати, що цю резолюцію підтримає також велика кількість країн „третього світу", в яких існують тоталітарні режими.

Натомість цій резолюції противитимуться держави вільного світу, які мають історичну та конституційну традицію свободи преси. Згадана резолюція цілком несприятлива для будь-якої країни, система якої базована на свободі преси, свободі слова та на принципі пошанування всіх прав людини.

Свобода преси — це невід'ємний принцип демократичних суспільств. Треба надіятися, що конференція ЮНЕСКО, яка відбудеться в жовтні і листопаді в Парижі, відкине згадану резолюцію, яку підтримує комуністичний бльок і деякі держави „третього світу", бо ця резолюція є не тільки антидемократична, але противорічить самій Хартії Об'єднаних Націй.

Відмітили 15-річчя „Українського Історика"

Чікаґо (УПІС УІТ). — У неділю, 10-го вересня ц. р., з участю чужинецьких гостей і у виповненій публікою великій залі Українського Народного Союзу тут відбулося імпозантне ювілейне святкування з нагоди 15-річчя видавання журналу „Український Історик" з доповідями на історичні теми. На особливу увагу заслуговує те, що зібралась добірна академічна еліта не тільки з чікаґських університетів, але також з інших університетів Ілліной та сусідніх стейтів.

Серед науковців були не тільки українці, але й чехи, поляки та інші, між ними група студентів з Відділу Польського університету (ПУНО) в Чікаґо. У святкуванні рівнож взяли участь представники церковних, громадських та культурно-освітніх організацій.

К. Степовий

В РІЧНИЦЮ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ

Минає 45 років з того часу, коли на українській землі, яка є житницею всієї Европи, сталася велика національна трагедія. Трагедію цю спричинив московський наїздник комуно - большевицький окупант в рік найбільшого врожаю в Україні. Захопивши Україну, він вчинив на цій „медом і молоком текучій" землі найбільше голодоморство, якого не знав протягом всієї своєї довголітньої історії. Жертвою того голодоморства в 1932-33 роках впало понад 7 мільйонів чесних українських хліборобів-селян, а в тім числі мільйони нічим неповинних дітей, які гинули в судорогах голодової смерти по всій нашій батьківщині.

Московський окупант, як це відомо з документів, на чолі з найбільшим катом Сталіном, хотів знищити українську націю, зліквідувати її провідну верству, насаджуючи на їх місце своїх посіпак. Але, українців було забагато і він та його намісники свого злочинного наміру не могли здійснити. Одначе мільйони українців вимордувано: голодом, розстрілами, концтаборами, в'язницями та засланнями в Сибір, Колиму тощо.

І тепер в 45-річницю цієї великої трагедії, перед нами встають постаті наших братів і сестер, закатованих і замучених лютим ворогом, ім'я якого: СССР. Хто бачив це, хто переносив на собі жах тієї узурпаторської влади, чи чув про те все, або в кого померли члени його родини, той не може почувати себе спокійно, щоб будь-чим не спричинитися до відзначення цієї великої голодової трагедії.

Одначе справа відзначення затяглася, бо замість відзначити і вшанувати пам'ять жертв голоду в квітні або в травні, коли смертність наших братів і сестер доходила до свого вершка, коли в ці місяці вмирало від мук і страждань десятки і сотні людей кожного дня, коли вмирали цілі села і хутори, а на бруках великих міст — Харкова, Полтави, Дніпропетровська, Києва та інших лежали десятками і сотками трупи мертвих селян і підлітків, які тікаючи з рідних осель, покидаючи своїх батьків і матерів, в більшості уже померших, шукали за будь-якою поживою, і самі падали від виснаження і голоду. Проте, хоч і з запізненням, але ця подія буде відповідно відмічена.

За ініціятивою Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава, первоієрарха Української Православної Церкви в Америці, і при підтримці Владик всіх інших Церков, був покликаний відповідний Всегромадський Комітет, який в системі централі УККА уже розпочав свою працю.

Відзначення 45-ліття великої трагедії голодоморства відбудеться по всіх осередках і більших скупченнях нашої української громадськости. Велике відзначення і вшанування пам'яти жертв голоду відбудеться в Пантеоні Української Православної Церкви, Св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку в неділю, 22-го жовтня 1978-го року.

Після відзначення цієї події в дні 22-го жовтня ц. р. в Бавнд Бруку, а в деяких місцях і громадах пізніше, існуючий Веукраїнський Громадський Комітет, який є під зарядом УККА, продовжуватиме свою працю з тим, щоб гідно і достойно підготовитися до відзначення трагічної дати 50-річчя цієї жахливої історичної події.

Маю на увазі у 50-річчя голодоморства в Україні:

1. Видати пропам'ятну книгу з документами і спогадами очевидців цієї великої трагедії з окресленням та насвітленням її нашими видатними постаттями, науковцями тощо.

2. Поставити величний пам'ятник Жертвам голоду 1932-33 в одному з найбільших міст Америки, у Вашінґтоні ча в ю Йорку. Пам'ятник цей буде свідчити про нашу пам'ять, любов і пошану до наших мучеників. Перед світом він свідчитиме про те, що може вчинити ворог, оволодівши чужою країною; рівнож буде свідчити про нашу національну зрілість і про те, що ми вшановуємо і пам'ятаємо про наших мучеників.

3. Відкриття пам'ятника і пов'язані з ним відзначення мусять бути переведені не пізніше як до травня 1983 року.

Відзначаючи 45-річчя смерти 7-ми мільйонів людей української нації від страшної голодової смерти, в цьому році по всіх містах українського скупчення, слід пригадувати і про ще більше та достойніше відзначення цієї великої трагедії голоду в 1933 році, тобто в 50-річчя їхньої мученицької смерти.

Діючому Всегромадському Комітетові, який буде, на мою думку, існувати і після відзначення 45-ліття в рамках Централі УККА та СКВУ, слід ще активніше і наполегливіше працювати, зокрема відносно збірки фондів на видання пропам'ятної книги та поставлення пам'ятника Жертвам Голоду.

А поскільки, як відомо, слова без діла можуть бути мертві, то не відкладаючи часу в Українській Кредитовій Кооперативі „Самопоміч" (Self Reliance Federal Credit Union, 734 Sanford Ave., Newark, N. J., 07106) я вже відкрив Конто під No.2828 під заголовком „Фонд Побудови Пам'ятника Жертвам Голоду" та вніс на цей фонд одну тисячу долярів.

Вірю, що всі українці, без уваги з яких земель вони походять, і від того, чи хто в їх родині загинув від цієї страшної голодової смерти чи ні, — щедро відгукнуться і складуть на цю шляхетну ціль свої пожертви, щоб в 50-ту річницю цього комуно-московського голодоморства в Україні був здвигнений на вільній землі Вашінґтона величний пам'ятник жертвам того народовбивства.

Лев Яцкевич

ТЕХНОЛОГІЯ НА ПОСЛУГАХ РЕВОЛЮЦІЇ ТА ЕСТАБЛІШМЕНТУ

Оповідають, що один відвідувач стародавніх Атен спитав свого господаря дому, як це пояснити, що атенці чваняться своєю демократією, коли більше як половину мешканців Атен становлять невільники? На те господар дому з непритаєним почуттям ображеної гідности відповів: коли наші прядільні будуть крутитися самі, ми не будемо потребувати невільників.

Але людству забрало поверх 2,000 літ, щоб зліквідувати невільництво. У цього великого діла довершили не політика, не релігійні провісники, не суспільники та філософи, а нова вітка технічного знання, відома під назвою технології. Коли, проте, світ застукала індустріяльна революція в 19-ім сторіччі й нова верства капіталістів була зайнята вирощуванням майна при допомозі технології, бувші невільники та кріпаки ставили їй завзятий опір. Бо технологія зміняла їх доцьогочасне, дарма що примітивне, але усталене та безпечне русло життя на страхітливе мариво чогось нового та незбагненого. Ті люди були неждано витручені з колісниці їх вікових традицій, способу заробітку та сільських садиб до перенаселених брудних та небезпечних міст та гуркітливих фабрик.

Не слід тому дивуватися, що деякі з них счиняли бунтарський спротив проти спричинника тієї зміни — машини. Вони розбивали її важкими молотками та домагалися повороту до давнього життя. Історія західньої цивілізації була позначена постійною динамічною напругою поміж потребами громади, власників федеральних посілостей національних держав та індивідуальними правами одиниць.

Винахід стрільного пороху та гармат дали змогу королям побороти магнатів та шляхецьких февдалів і створити національні держави. Нові засоби технології та нова техніка збирання та маніпулювання грішми дала змогу королям створити сильні армії, яким не могли протиставитись у збройнні барони в полі бою та захистити перед нищівною силою пороху оборонних мурів своїх замків. При допомозі гармат та найманого війська королі стали справжніми володарями своїх держав, а доцьогочасні аристократи — їх дворянами.

Технологія стрільного пороху забрала багато часу, щоб стрясти з себе містерійне рядно та стати зрозумілим і приступним для звичайної людини. Коли це сталося, почалися революції. Це не значить, що не було революцій перед тим, але з рушницею у руках селянські батраки та міське шумовиння мали більше шансів стати вдалими революціонерами.

Нова технологія вітрильного мореплавства дала змогу европейцям відкрити оба континенти Нового Світу та заселити їх. Заавансована технологія пальної зброї дозволила колоністам Нового Світу зводити війни з професійними арміями на майже рівній стопі. Добровольча армія Джорджа Вашінґтона програла майже всі битви, але виграла війну. Якщо б, проте, англійці мали рушниці, а колоністи луки й ціпи, тоді вислід війни був би напевно інший.

У Франції міська товпа не тільки завалила старий монархічний устрій Бурбонів, але зуміла зорганізувати великі армії з молодими генералами, які не тільки зуміли ставити опір, але й побороти найкращі европейські армії з професійними старшинами на чолі.

І тут знову вирішним фактором стало те, що королі втратили монополію пальної зброї, яка дозволила провідникам французької революції створити та озброїти свою власну армію.

Подібна проблема лягла в основу В'єтнамської війни. В 1960-их роках, коли збільшилася американська військова пов'язаність у В'єтнамі, більшість американців вірила, що добре озброєна американська армія не матиме великих труднощів у війні з невишколеними та слабо озброєними в'єтнамськими комуністами. Але виявилося дуже скоро, що ті комуністичні революціонери є озброєні модерними автоматичними рушницями, мінометами, ракетними стрільнами та іншими воєнними технологічними пристроями. Використовуючи цю зброю з відповідним знанням топографії воєнних теренів Південносхідньої Азії, ті невишколені, півоб-

(Закінчення на ст. 3-ій)

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

У СПРАВІ НОВИНКИ „НАЛАДНУЄТЬСЯ СПІВПРАЦЯ З РОСІЙСЬКИМИ ДИСИДЕНТАМИ"

У „Свободі" ч. 191 (7-го вересня ц. р.) появилася нотатка, підписана ініціялами Я. С., в якій неправильно подано інформацію про хід дискусії, яка йшла на тему російської проблематики, а спеціяльно про новопосталу організацію „За Росію без Колоній".

На тому ж засіданні Екзекутиви УККА, що відбулося в дні 26-го серпня 1978-го р., я підніс справу звернення (посередньою дорогою) пп. Ігора Сінявіна й Пйотра Болдирьова в справі інформаційних сходин з ними. Річ ясна, що ми вважаємо їх почин певною політичною подією серед російської еміґрації й ми не можемо відмовлятися від розмов з представниками наших історичних сусідів, коли вони визнають засади української самостійности. Серед тих є саме ці згадані панове.

Екзекутива поставилася позитивно, створивши окрему комісію, яка виробить пляни дальшої дії, взявши до уваги можливості зустрічей з російськими провідними діячами організації „За Росію без Колоній".

Іван Базарко
Адміністративний Директор

Ню Йорк

ВИЯСНЕННЯ

Надрукована коротка інформація („Свобода" за 7-го вересня ц. р.) під заголовком „Наладнується співпраця з російськими дисидентами", в якій подано про те, що організатори російської організації „За Росію без Колоній" п. Ігор Сінявін і п. Пйотр Болдирьов „звернулись до УККА з проханням дати їм допомогу у виданні власного періодику і Екзекутива УККА ухвалила дати їм фінансову допомогу" вкралася прикра помилка. Треба читати що: Спілка Визволення України (СВУ) звернулася листовно з пропозицією до УККА, щоб УККА ухвалив постанову про співпрацю з російською організацією „За Росію без Колоній" та допомогти фінансово на видання їхнього журналу, який готується до друку.

Головна Управа СВУ

Ню Йорк

З НАШИХ БУДНІВ

ДЕ НА СВІТІ БЕЗПЕЧНО

Товариство верталося з якогось довшого „вік-енду" і голосно обмінювалось думками; трохи для цього, щоб водій автомобіля не заснув над колесом, а також для того, щоби час так довго не довжився. Перебрали по кісточках найрізніші теми — від полюції до сексу, аж нарешті затримались на такій завжди актуальній тематиці, як злочинність серед молоді великих міст-метрополій.

— Ой, не згадуйте мені цієї... „молоді"! — зідхнула і затрусилась при цьому пані добродійка. — Мене вже тепер страх обгортає, як я дістануся до свого мешкання і в якому стані його застану...

— Не журіться, паннусю ласкава, — широко позіхнув водій автомобіля. — Ми вас під саму хату гарнесенько і в одному кавалку доставимо, ще й по східцях до квартири підвіндуємо. Мій транспорт — це певність, довір'я і безпека, як в українській кредитівці.

А я вам скажу, мої панство, що немає та й ніколи не було безпечного місця на світі, — обізвався пан редактор, чемно спитавши при цьому сусідів, чи можна закурити. — От, згадаймо, хоч би, славне місто — Львів! Ви гадаєте, що в ньому не було злодійчуків та всякої іншої голоти?.. А львівські батяри, то хто були?.. Таж це був пострах наших бідних селян, яких ці типи безмилосердно обкрадали!

— Хоч я і сан львів'янин з діда - прадіда і з цьоці Аґнєшки, — заявив керівник транспорту, — то мушу признати рацію шановному добродієві. Так, у Львові ви могли нахапати балабухів не знати коли і за що! Коли ви, наприклад, походили з Личакова, а мали дівчину на Знесінні, то там уже була інша парафія і тільки ви опинилися „за дронґєм" або за рогачкою, то вже ваша морда, за перепрошенням, була в роботі! За те, мовляв, що ви підриваєте дівчину з чужої парафії.

Ну, бачите, — сказав пан редактор, — то в Ню Йорку не є ще найгірше під цим оглядом. Для прикладу, до дочки нашого колеги, Степана, сватається один „француз", тобто наш хлопець, студент медицини, що приїхав з Франції. І хоч він, рахувати, з іншої парафії, то не було досі випадку, щоб наші пластуни чи тусмівці почастували його балабухами за те, що він підриває їм таку гарну дівчину, ще й до того — театральну артистку!

— Тпрррру! — спинив свого механічного верхівця водій автомобіля. — Український Народний Дім! Проситься шановну публіку висідати.

Ікер

М. Хом'як

ПРО ПОЧАТКИ ДВОМОВНОГО ШКІЛЬНИЦТВА В АЛЬБЕРТІ

[Інтерв'ю з адв. П. Саварином

[3]

26. П: Чому зустріч з кабінетним комітетом освіти була найважніша?

В: Тому, що під час тієї зустрічі міністер освіти Люї Гайндмен зажадав від нас ясних арґументів на письмі, і відповіді на два головні питання: а) чому замало нам права на навчання мови від 7-12 кляси, і б). що конкретно хочемо від уряду?

27. П: Що ж ви тоді зробили?

В: Написали до уряду листа (за підписом тодішнього голови КУК Я. Росляка), звертаючи увагу на три речі, що до того часу не були добре з'ясовані: а). навчаємо мови в середніх школах, тоді, коли її треба вчити в початкових, від першої кляси, б). навчаємо мови, як предмет, а не як частину культури, літератури, історії, мистецтва, і звичаїв, в). кладемо наголос на писання і граматику, тоді, коли треба вчити передусім розмовляти, до того українською мовою навчання, зокрема в перших кількох роках. Крім того ми конкретн висунули до уряду домагання дати шкільним радам окремі допомоги на введення двомовних кляс і створити при міністерстві освіти окрему комісію, котра приготовила б програму і подбала за підручники й посібники.

28. П: І довго прийшлось вам ждати на відповідь і яка вона була?

В: Відповіді досить довго не було, але коли вона 10 липня 1973 р. прийшла, то була позитивна: а). уряд давав конкретно згоду на двомовне українсько-англійське навчання на трирічній експериментальній основі, починаючи з осені 1974 р., б). уряд погодився фінансувати приготування програми, підручників і посібників, в). уряд теж погодився заанґажувати координатора навчання української мови в державних школах (якого, до речі, українці домагалися вже точно пів століття тому)

29. П: А як ви взялись за організацію першої кляси і чи справді почалось навчання восені 1974 р.?

В: Під час вакацій сталась подія, яка великою мірою розв'язала цю проблему, Вчительки Фіона Пелех і Катерина Чернявська почали організувати українські дитячі садочки в системі „ирлі чайлдгуд сервісис", насправді передшкілля, і звернулися за допомогою до нашого Кб. 24 вересня 1973 р. Кб на своїх зборах усвідомив собі добру нагоду: допомогти учителькам в організуванні передшкілля з думкою, що вони стануть основою першої кляси в наступнім році. І так воно й сталося.

30. П: Хто взявся за приєднання дітей до передшкілля і за збірку грошей?

В: За приєднання дітвори до передшкілля взялися два окремі батьківські комітети, публічний і католицький, але оба під головуванням однієї особи: п-ні Марійки Фляк. Зате збіркою грошей занявся один спільний комітет, складений з представників батьків публічних і католицьких шкіл; іншими словами — хоча було два батьківські комітети, каса була спільна. Дорадниками обох батьківських комітетів від Кб стали: д-р Манолій Лупул (публічний) і я (католицький).

31. П: А в який спосіб відбувалося приєднування дітвори до передшкілля?

В: Дітей приєднували члени батьківських комітетів: особисто, почерез церкви, різні організації і публічно, оголошеннями. Часу було дуже мало, а нам хотілося почати бодай від сотні дітей.

32. П: А як було з приєднуванням дітей до передшкілля і дозволом шкільних рад?

В: Багато мороки і клопотів. Українське передшкілля, навіть в багатокультурній, демократичній Канаді — річ нова і треба було багато усвідомної праці, і взагалі багато зусиль, щоб його розпочати. Ускладнювалась справа ще й тому, що ми маємо в Едмонтоні дві шкільні ради: публічну і католицьку, тобто треба було йти до обох рад за дозволом, як і теж організувати дітвору за їхньою приналежністю до однієї або другої. Про трудність свідчить кількість сходин батьківських комітетів: комітет публічних шкіл відбув 8 сходин, а комітет католицьких шкіл 4 сходини продовж 4-ох місяців; крім того були спільні сходини.

33. П: Який був вислід кампанії за вписами дітей до передшкіль, в яких школах вони приміщувались і хто були перші учительки?

В: Після інтенсивної кампанії записалось 96 дітей: 65 до публічного, а 31 до католицького передшкілля, а примістилися вони в наступних школах: Клара Тайнер, Грендв'ю гайтс, Вудкрофт, св. Матея і Прінстон. Першими учительками тих передшкіль стали п-ні: Дж. Дучимінська, І. Кухаришин, М. Пастушенко, П. Цимбалюк (учительки) та М. Калінська, Н. Мисак, І. Онуферко, Е. Славутич, Л. Штендера (асистентки).

34. П: Чи це було достатнє число, тобто таке як ви сподівалися?

В: Ні! Коли я намічував побажані числа, мені хотілося б мати в чотирьох частинах міста по два передшкілля, один публічний, а другий католицький, кожний по 25 дітей, разом 200 дітей, а принайменше 100 дітей, але навіть мінімум не можна було осягнути. Взагалі, 200 дітей навіть досі нам не вдалось осягнути, бо осінню 1974 р. вписалося 95 нових дітей, 1975 р. 154 дітей, 1976 р. 108 дітей, а 1977 р. 155 дітей, разом 604 дітей від початку дотепер. Але ми сподіємось, що колись впишеться більше.

35. П: Цікаво, які були кошти передшкілля весною 1974 р.?

В: Трудно точно сказати, але наскільки мені відомо, то кошти перевозу дітей, учительок, приладдя, тощо, весною 1974 р, дійшли до 50,000.00 дол., з яких б. 20,000.00 дол. прийшло від міністра культури Горста Шміда, б. 20,000.00 дол. склала українська спільнота Едмонтону, а б. 10,000.00 дол. батьки дітей.

36. П: Коли запало рішення передати передшкілля під контролю шкільних рад і чому?

В:25 квітня 1974 р., на спільних зборах батьківських комітетів. А рішено передати головно з фінансових міркувань.

37 П: Чи шкільні ради перебрали тоді всі кошти передшкілля осінню 1974 р.

В: Не всі. Батькам і українській спільноті довелось далі субсидіювати перевіз дітей до передшкілля. Все, що уряд дає, то даровий квиток на автобус, або 30 дол. за милю (максімум 2.20 дол. на день на дитину), якщо немає автобуса, а багато дітей треба часто довозити навіть таксівками (малі, або батьки не хотять посилати їх автобусами). Напр., ц. р. треба доставляти 39 дітей, а це коштує батьків по 20 дол. від дитини місячно, а крім того, б. 10,000 українську спільноту річно, за публічне передшкілля лишень. Мало того, через кошти перевозу ми тратимо деяку кількість дітей, бо не всі батьки спроможні чи хочуть оплачувати кошти перевозу.

38. П.: Коли шкільні ради перебрали контролю над передшкіллям, чи тоді батьківські комітети під головством п-ни Марійки Фляк зліквідувались?

В.: Так, вони перестали існувати 3 березня 1975 р., а властиво, 10 березня 1975 р., коли то відбулись останні збори. До речі, батьківські комітети передшкілля перестали існувати 3 березня 1975 р., бо тоді була створена Українська Двомовна Асоціяція, яка й перебрала передшкілля і двомовні школи. Першою головою Української Двомовної Асоціяції була вибрана п-і Марійка Вуйцік, опісля головою був п. Орест Іванишин, який 8 лютого 1977 р. передав провід п. Мирославові Когутові.

Продовження буде]

ЗУСТРІЧ
КОЛИШНІХ УЧЕНИЦЬ І ПЕДАГОГІВ ГІМНАЗІЇ СС ВАСИЛІЯНОК У ЛЬВОВІ
(в рамках з'їзду Академічної Гімназії)

відбудеться

23-го і 24-го вересня 1978 року на Союзівці, Кергонксон, Н. Й.

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ:

1. Реєстрація в суботу, 23-го вересня, год. 9-12.
2. Спільна участь з Академічної Гімназії у відкритті з'їзду год. 3:00-та.
3. Сходини колишніх учениць гімназії СС Василіянок у Львові з доповідями:
   а. Національно-виховне значення нашої гімназії.
   б. Стан зредагування пропам'ятної книги.
   в. Фінансові справи.

В суботу вечером відбудеться спільний бенкет і забава.

Зголошення на бенкет приймає адміністрація „Союзівки" в суботу вранці. В неділю, після Служби Божої, сходини всіх гімназій із заключним словом.

До участи в з'їзді та зустрічі цією дорогою запрошує

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Вступайте в члени УНСоюзу!

Освалд шанував...
(Закінчення зі стор. 1-ої)

стрілити емеритованого генерала Едвіна Волкера, речника скрайніх американських консерватистів, як теж плянував вбити Ричарда Ніксона, але вона стримала його від цього кроку, замикаючи його в лазничці. Відповідаючи на запити членів конгресової комісії, М. Освалд підтвердила, що її колишній муж вважав кубинського комуністичного лідера Фіделя Кастра за „одного з найвизначніших осіб світу" і дуже часто похвально висловлювався про політичну, суспільну та економічну систему Куби. Як відомо, досить поширеною є теорія, що Освалд вбив президента Кеннеді на доручення Гавани.

Протягом останніх кільканадцятьох днів згадана комісія переслухала ряд спеціялістів, деякі з яких твердять, що під час атентату на Президента впало тільки три постріли,отже, підтримують висновки Комісії Воррена, що Освалд діяв одинцем і що не було жадної змови, а інші думають, що впало чотири постріли.

ТЕХНОЛОГІЯ...
(Закінчення зі стор. 2-ої)

дерті та голодні сільські революціонери змусили модерну американську армію до капітуляції.

Терористичні акції палестинців, що проходять з щораз більшою інтенсивністю та жорстокістю на Близькому Сході, доказують, що при допомозі модерної технології можна заатакувати кожну ділянку державної структури. Немає сумніву, що ізраїльська армія, це одна з найкраще озброєних армій світу. Але вона не в силі протидіяти терористичним акціям палестинців, які при допомозі дешевих пластичних експлозійних засобів загрожують у повітрі струменівим літакам та створюють атмосферу постійної небезпеки та терору.

Військові війни на Близькому Сході не мають вирішного значення тому, що існує можливість ведення парамілітарної, терористичної акції через контрабанду смертоносної зброї до пасажирських комерційних літаків.

Електронна технологія дійшла на наших таки очах до такої стадії розвитку, що державні агенції та великі промислові підприємства мають змогу слідкувати за кожним словом пересічного мешканця даної країни, без його відома та свідомости. Ця технологія не осягнула ще вершка свого розвитку, простоти та доступу, які дозволяють пересічній людині захистити себе перед незаконним підслухом. Але найближче майбутнє несе багато несподіванок. Одною з них слід вважати „ліки Правди", які вживають сьогодні при допитах в'язнів в цілому світі, щоб видобути колись засоби середньовічних тортур.

Наша дійсність нагадує нам віщування авторів наукової фантазії, якими вони кормили нас протягом останнього 50-річчя: світ 1984 р. не тільки можливий, він вже став дійсністю! Футурологи бояться, що модерна технологія загрожує найціннішому привілеєві людини — його приватності. У висліді, вона може забити в нас почуття людськости та звести нас до статистики.

ШКОЛА КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА, НЮ ЙОРК
розпочала навчання

у Відділах Ню Йорк, Асторія, Гемстед, Джерзі Сіті, Бруклин, Флашінг.

Озон Парк — субота, 16-го вересня, в залі церкви Покрова Божої Матері.

Тел.: (212) 769-6954, 296-0736

УПРАВА ШКОЛИ

Увага! *Новість!*

Появився АЛЬБОМ

оригінальних композицій

на фортепіян

Проф. ОЛЕКСАНДРА ОМЕЛЬСЬКОГО

До набуття в крамницях АРКА, СУРМА, ЕКО або в автора.

ALEXANDER OMELSKY
5148 25 Avenue S., Gulsport, Fla. 33707

Долучити чек або моні ордер — $3.50.

МОЛОДА ДУМКА
вивчаючи пісню, допомагає у збереженні української ідентичності.

Шановні Батьки!

Якщо Ваша дитина у віці від 7 років є музично обдарована, то значить має слух і голос, просимо записати її до дитячого хору „МОЛОДА ДУМКА".

Проведений час в хорі, залишиться для неї на все життя милим спомином із безповоротних юних літ.

ПРОБИ починаються:

НЮ ЙОРК — 20-го вересня, год. 6-та веч., УНДім.
АСТОРІЯ — 19-го вересня, год. 8-ма веч., заля церкви Чесного Хреста.

ЧІКАГО — 19-го вересня, год. 2:30 по пол в залі православного собору св. ВОЛОДИМИРА.
НЮАРК — (201) 375-1214.
ЙОНКЕРС — Оголошення буде подане пізніше.

ВПИСИ нових дітей під час проб.

ГОЛОВНА УПРАВА „МОЛОДОЇ ДУМКИ"

У новому шкільному році ні український дім, ні рідна школа, не зможуть обійтися без книжки

УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ

Є це збірник виховних матеріялів, 500 сторін великого формату, багато ілюстрований В. Куриликом, М. Левицьким, Ремом і іншими. Ціна 20.00 дол.

Крім того, просимо замовляти виданий з нагоди Міжнародного Року Дитини

КАЛЕНДАР УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ

важливий ВИХОВНИЙ посібник для дому і школи.

Ціна 3 дол.+ 25 центів на поштову оплату.

ГУРТОК ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ
16 Rivercrest Road, Toronto, Ont., Canada M6S 4H3
Tel.: 769-2535

У річницю смерти прем'єра УНР проф. Б. Мартоса

Дня 19-го вересня ц. р., сповниться один рік як в одному з будинків для старших осіб помер син Української нації, бувший прем'єр-міністер Української Народної Республіки св. п. проф. Борис М. Мартос.

Св. п. проф. Б. Мартос, як Державний муж, публіцист, науковець і кооператор заслуговує на те, щоб про нього пам'ять у нашому народі залишилась на довгі і довгі роки.

Створений Комітет Опіки і Збереження Спадщини проф. Б. Мартоса, знаючи, що в покійного ніяких заощаджень не було — вирішив силами Українського громадянства на його могилі, на місті його вічного спочинку на українському Православному цвинтарі побудувати відповідний пам'ятник.

Члени Комітету не раз зверталися до всіх наших українських громадян, організацій, кооперативних товариств і т. п. складати свої пожертви на поставлення пам'ятника і видання ще невиданих творів покійного професора.

Але, на жаль, треба ствердити, що не дивлячись на те, що вже пройшов рік з дня його смерти, пам'ятник синові нашої Української Землі не то що не поставлений, але ще й далеко-далеко до його зреалізування.

Тому Комітет Опіки і Збереження Спадщини св. п. прем'єр-міністра проф. Б. Мартоса ще раз звертається до всіх українських громадян, а зокрема українських підприємців, кредитових кооператив із великим проханням: приспішить складення коштів на побудову пам'ятника св. п. проф. Бориса Мартоса, пересилаючи їх на адресу: Self Reliance Federal Credit Union 734 Sanford Avenue, Newark, N.J., 07106, Конто 2329, або Ukrainian Orthodox Federal Credit Union, 304 E. 9th St., New York, N.Y. 10003, Конто 1420.

УВАГА! **УВАГА!**

ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ

Можна вже замовляти в книгарському відділі при „Свободі"

В ІМ'Я ПРАВДИ

Аналіза безпаралельної трагедії Української Галицької Армії.

Друге видання.

ЯРОСЛАВА ГРИНЕВИЧА

Ціна $2.00 з пересилкою.

"SVOBODA" BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій міста Ню Йорку — Відділ УККА

запрошує

все Українське Патріотичне Громадянство, а зокрема Молодь, Метрополії Ню Йорку

на

СВЯТОЧНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ
60-РІЧЧЯ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ
40-РІЧЧЯ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ св. п. полк. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ
і
35-РІЧЧЯ 1-ої ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ

яке відбудеться

в неділю, 5-го листопада 1978 р., о годині 4-ій по полудні в залі Fashion Institute, 225 West 24th Street, New Nork, N.Y.

ПРОГРАМА:

АПЕЛЬ ПОЛЯГЛИМ — Комбатантські і Молодечі організації.
ВІДКРИТТЯ — Інж. ЄВГЕН ІВАШКІВ, голова КОУАО.
СВЯТОЧНЕ СЛОВО — Інж. ЮРІЙ НЕСТЕРЧУК, докторант Мериленського Університету і керівник Інформаційного Бюра УККА у Вашінгтоні.

МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА:

ТЕАТРАЛЬНА СТУДІЯ МОЛОДІ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ під мист. кер. ВОЛОДИМИРА ШАШАРОВСЬКОГО

ЛИСТОПАД

Три картини з нашого минулого

Опрацювання монтажу і постава: **ВОЛОДИМИР ШАШАРОВСЬКИЙ**
Асистент режисера і сценограф: **РОМАН О. ШВЕД**
Сценарій і світло: **МИХАЙЛО КОСТРИЦЬКИЙ**
При фортепіяні: **ЛЮДА КОВТУН**

Того ж дня

БОГОСЛУЖБИ в намірені УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ та ПАНАХИДИ за ПОЛЯГЛИХ ГЕРОЇВ.

В церкві св. Юра в Ню Йорку, о год. 12-ій вполудне.

Всі організації просимо прибути на БОГОСЛУЖБИ з прапорами.

Передпродаж квитків по $5, $4, і $2 в АРКА і ЕКО та при касі театру.
Для молоді до 12 років вступ вільний!

СТАНИЦЯ БРАТСТВА кол. ВОЯКІВ 1-ої УД УНА у Філядельфії і Лігайтоні

щиро запрошує усіх Комбатантів і Українське Громадянство на

ДИВІЗІЙНЕ ПЕЧЕННЯ БАРАБОЛІ

в суботу, 30-го вересня 1978 р., на Оселі ім. Ольжича в Лігайтоні, Па. у новозбудованій просторій залі.

Печення бараболі год. 4-та по пол. • Забава — год. 9-та веч.

Аранжер забави **побр. Мирослав Прончак**
Оркестра „Дніпро" **— Олександра Строцького**

МИЛІ НЕСПОДІВАНКИ І СМАЧНИЙ БУФЕТ У ЗАРЯДІ ПАНЬ.

Управи Станиць

ЗАМОВЛЯЙТЕ АЛЬБОМИ НА ДАРУНКИ

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ подає до відома, що АЛЬБОМ УКРАЇНСЬКИХ БУКОВИНСЬКИХ ВЗОРІВ в традиційних кольорах, вже вичерпується, отже замовляйте.

Збірка нараховує 1,405 взорів на 74-ох окремих сторінках українською, англійською і французькою мовами, включно з історією, інструкціями і малюнками, як можна пристосувати взори до модерної ноші. Книжка має історичну вартість.

Кожна сторінка, розміром 9½" на 13", є добре розрахована, щоб їх можна було легко відчитати для вишивання.

Книжка видана в твердій оправі і може послужити вам як найкращий подарунок на свята, весілля, дні народження, ювілеї, і т. д.

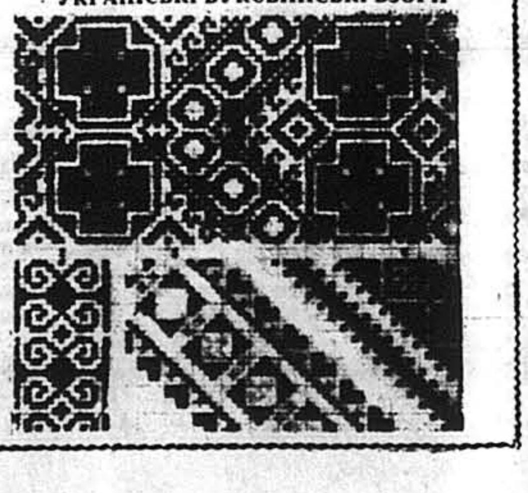
Ціна Альбому в Канаді — $32.50 з оплатою; в Америці — $34.00 з оплатою.

Ціна поза границями Канади і Америки — $35.00 з оплатою.

Просимо висилати Моней-Ордер на повну суму-ціну і оплату — з Вашим замовленням на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N., EASTERN EXECUTIVE
ALBUM COMMITTEE CHAIRPERSON — Mrs. M. TELEGA
1402 HALL AVE. WINDSOR, ONT. N8X 4R4

УКРАЇНСЬКІ БУКОВИНСЬКІ ВЗОРИ

ЗОЛОТІ СЛОВА ЧИ КУСЕНЬ ХЛІБА?

„*Не любім словом, ані язиком, але ділом і правдою*". 1.Івана 3:17.

Жив раз один багатій, якому везло у всьому. Він одідичив великі маєтки і він знав, як їх уживати. Мудре вкладання капіталу, набування нерухомостей, цінні папери. Ніхто в цілому місті не міг з ним рівнятися.

Він Мав дім в місті, кілька домів на провінції, стайню расових коней, ґалерію старих і модерних олійних картин, на столі нещоденні страви і молода красуня носила його прізвище. Він був також суспільний діяч, голова своєї округи і предсідник церковної ради.

В тому самому місті по нефортунному боці соціяльного бар'єру, жив один бідняк. З роду бідняк. Його положення гіршало з року на рік. Сумна картина: завжди хвора жінка, куча голодної дітвори, втрата роботи. І йому самому не здоровилося, бо завжди не доїдав.

Він і його жінка були членами тої самої церковної громади, що й багач. Вони респектували його, бо нераз чули його пламенні проповіді, коли він заступав місцевого пастиря. Одного дня, коли їм добре допекло, вони перейшли з нефортунного боку бар'єру, на сторону щасливців і натиснули ґудзик дзвінка багатого брата. Прислуга їх впустила, хоч нерадо, очі господаря дому заблищали радісно: „Чим можу вам служити?" І такий щирий потиск руки.

Вони сіли, хоч їх ніхто не просив і розказали своє горе. Смуток поклав тінь на очі господаря дому. Він зісунувся з фотелю на коліна:

„Любі мої, ваша ситуація вимагає молитви. Бог все знає". Вони також приклякли, а він молився! О, як він молився! Бідняги аж прослезилися, бо вони не знали, що він їх так любив.

Підвелися з колін. Знову щирий потиск рук: Тепер не журіться! Наш Бог знає всі ваші потреби, Він Вас не опустить". І зник за дверима. Прислуга відкривала входові двері.

„Він дійсно має дар молитви" — обізвався на вулиці бідняк.

„То, правда", відповіла задумано його жінка, але я не розумію, длячого, з його всіма грошима в банку, він мусів так довго морочити Богові голову".

INFORMATION SERVICE OF UKRAINIAN ADVENTISTS
227 WEST 46th STREET, NEW YORK, N. Y., 10036

ПОДЯКА

Дня 16-го червня 1978 р. у Ню Йорку, на 85-му році життя відійшов у Вічність мій Незабутній БРАТ

бл. п.

ПЕТРО БАКОВИЧ

сотник української армії і ревізор СУК у Львові.

З причини тяжкої затяжної хвороби, я не міг бути на похороні, тому цією дорогою хочу висловити якнайщирішу подяку Всім, за участь у похоронних обрядах.

Щиро дякую за вислови співчуття від УККА, Шкільної Ради, „Провидіння", Ветеранів, „Самопомочі", хору „Думка", „Червоної Калини", від Товаришів та Приятелів мого Брата, зложені на руки моєї доньки, як також писемні чи телефонічні.

Дякую Всечеснішим о. д-рові В. Ґавлічеві і о. М. Шевчукові за переведення похоронних обрядів. Дякую п. І. Хоминові і хорові „Думка" за звеличання співом похоронів.

Дякую Українському Народному Домові за приготовання тризни.

Дякую за теплі прощальні слова ВП. п. д-рові Р. Дражньовському, судді Б. Ластовецькому, судді Л. Вербенцеві і проф. д-рові Р. Чубатому.

Моя подяка Всім, що зложили жертви на Служби Божі і датки на добродійні цілі. Похоронному заведенню П. Яреми за дбайливе переведення похоронів.

Особливо дякую п. меценасові С. Сохнови, щирому дорадникові, приятелеві і товаришеві зброї мого Брата, що зайнявся *похороном та іншими справами*.

Дякую п. В. Сидоракові, екзекуторові тестаменту і д-рові І. Флисові і д-рові А. Лозинському, за полагодження справ у зв'язку із смертю Брата.

Моя якнайщиріша подяка Всім і хай Всевишній Вас Всіх сторицею винагородить.

Брат ЯРОСЛАВ БАКОВИЧ у Фінікс, Арізона

У світлу пам'ять Родичів Івана і Гонорати, Братів Романа і Володимира та Сестри Ірини на Видавничий Фонд „Альманаха Стрийщини" складає 300.00 дол.

інж. Юрослав БІЛИНСЬКИЙ

З волі і у пам'ять Покійних інж. Романа та Іванки Білинських на Видавничий Фонд „Альманаха Стрийщини" складає 200.00 дол.

РОДИНА

Сердечна подяка від Фінансового Комітету „Альманаха Стрийщина".

ПОДЯКА

Усім нашим Приятелям і Знайомим, які зложили нам співчуття та пожертви, а особливо сен. куреневі „Чортополохи", складаємо щиру подяку.

Ліда Бук
Ірена Щука
з Родинами

Вісті з Трентону, Н. Дж.

Організація української молоді „ПЛАСТ". — Станиця в Трентоні, Н.Дж., небаром відзначатиме своє тридцятьрічне існування. Заснована в 1950 році новими імігрантами: пл. сен. Анною Бойцун, Василем Вергуном, Ярославою і Ярославом Лабками, протягом свого існування, пробобила неабияку корисну для Батьківщини і Пласту діяльність. Чимало української молоді, що з самих початків розгортання діяльности під проводом своїх пластових виховників, вище згаданих та їхніх наслідників: пл. сен. Івана Р. Костюка, Теодозія і Люби Крупів, Теодозія Самотулки, Оксани Микитин, Лярион і Любомира Онишкевичів, Омеляна Грималяка, Івана Гафтковича, Марії і Мирослави Глушок та інших — вийшли з рядів цієї Станиці та займають в українському організованому житті передові й керівні місця. Самовідданна і безкорисна праця цих пластових виховників, що протягом двох років не жаліли ні здоров'я, ні вільного часу, ні матеріяльних видаткувань, ні знання і власних виховних здібностей, разом з учителями — виховниками в місцевих школах і курсах українознавства — у великій мірі причинилися до цього. Батьки пластової молоді і загал українського громадянства завжди з великою вдячністю згадуватимуть про це.

Загальні Збори Станиці, що відбулися в неділю, 26 липня ц.р. у Пластовій Домівці, в приміщеннях УНДому в Трентоні, Н.Дж., згадували про пройдений шлях, здавали звіти з пробленої діяльности, виправляли помилки, намічували нові конструктивні пляни на майбутнє і вибрали новий провід Станиці на біжучий рік: головою Станиці, оце вже декілька років під ряд, обрано енергійного та понад все відданого для Пласту і пластової молоді пл. сен. Івана Гафтковича. Йому допомагали: пл. сен. Любомир Онишкевич — кошовий, пл. сен. Марія Глушок — кошова, пл. сен. Ярослава Лабка і пл. сен. Марія Мицик — скарбник, пл. сен. Іван Р. Костюк — секретар та референт пластових видань і голова ОП УПС, пл. сен. Павлина Скремета — бібліотекар, Микола Веремієнко — господар, Іван Микитин — референт спорту. Членами Станичної Ради є: сен. Ляриса Онишкевич, пл. сен. Ярослав Лабка і пл. сен. Оксана Микитин.

Український Народний Дім — завдяки прикладній співпраці своїх членів, а зокрема членів Управи, що її від років очолює діловий і працьовитий Іван Чапля — належить до передових організацій і установ столиці стейту Ню Джерзі. Його основниками — піонерами були: сл.п. Іван Самокіш, сл.п. інж. Яків Струк, сл.п. Іван Микитин, інж. Дмитро Кузик, інж. Андрій Турчин, Петро Булат, Леонід Веремієнко, Михайло Бойцун та інші. Сьогодні УНД може почванитися власним репрезентативним домом, в якому найшли притулок: Пласт, СУА, УНС, УБС, Спортовий Клюб „Тигри" та зокрема Школа Українознавства. Простора і добре обладнана спортова площа, присадибні будинки, які є основою матеріяльного існування УНДому — це все загальної вартости 300,000 дол. — є вислідом плодотворчої і жертвенної праці ентузіястів, справжніх громадських робітників, для яких добро громади — це й їхнє добро. Загальні Збори, що відбулися в неділю, 26 лютня ц.р. при чисельній участі членів, обрали наново головою — Івана Чаплю. Членами Управи були одноголосно обрані: Панас Діденко і інж. Роман Кузик — заступник голови, Леонід Веремієнко — секретар, Ігор Сеник — скарбник, Онуфрій Мізюк — організаційний референт, д-р Теодозій Сендзік — культ. осв. реф., Михайло Бойцун — імпрезовий референт, мгр Іван Р. Костюк — пресовий референт, д-р Богдан Корчмарик — референт шкільних справ, Василина Микитин — референт жіночих справ, Іван Головка, Іван Стрижаківський, Василь Білак, Михайло Глушок — члени; господ. реф.; Маріян Гуль, Орест Сеник, Іван Микитин — члени спортової референтури. Контрольна комісія: Петро Булат, д-р Володимир Коропей, інж. Дмитро Кузик і інж. Мирон Осадца. Товариський суд: д-р Вол. Коропей, Іван Р. Костюк і д-р Б. Корчмарик. — Зі звітів, що їх здавала уступаюча Управа *можна було довідатися*, що загального обороту протягом 1977-78 року було на 10,000 дол., були проведена обильна культ.-освітня діяльність (доповіді), влаштовувано різнородні імпрези (пікніки, вистави, вечерниці) та засновано Громадський Клюб. У неділю, 18-го червня ц.р. влаштовано пікнік, на якому була вистава мистецьких картин Оксани Ваньчицької з Філядельфії, спортові змагання, виграші, музика, забава й танці. Підготова до осіннього сезону вже розпочалася.

(юко)

Парафія свв. Володимира і Ольги в Чікаґо в обороні в'язнів сумління

Чікаґо (Н. Н.). — З нагоди 10-літнього ювілею Парафії свв. Володимира і Ольги, парафіяльний провід рішив піднести справу політичних і в'язнів сумління в Україні. На парафіяльних будинках напередодні празника з'явилися великі написи-транспаранти англійською і українською мовами: „Допоможім українським політичним в'язням!", „Рятуймо Л. Лук'яненка й Й. Терелю!".

В час празникової гостини 30-го липня цій справі присвячено окрему увагу. Отець митрат М. Бутринський як керівник програми наголосив потребу виступити в обороні провідних дисидентів в Україні та запропонував, в дусі висловленого недавно в Чікаґо побажання генералом П. Григоренком, щоб наша парафія перейняла опіку над двома в'язнями — Левком Лук'яненком і Йосифом Терелею, одним православним і одним греко-католиком.

Д-р В. Маркусь прочитав запропоновані резолюції у цій справі, в яких закликається Президента ЗСА продовжувати його зусилля щодо захисту людських прав в СССР та прохається Апостольську Столицю виступити рішучіше у справі переслідування релігії та церковних діячів в Совєтському Союзі. Зараз же присутні підписали у двох примірниках ці резолюції і їх згодом вислано на адресу Апостольського Делеґата у Вашінґтоні та до Білого Дому.

З обидвох місць прийшли відповіді. Делеґат у Вашінґтоні, Архиєп. Жан Жадо повідомляє про одержання резолюцій і обіцяє їх переслати до Ватикану. Рівнож він подякував за складені співчуття з приводу смерти Папи Павла УІ. Довшу відповідь надіслав з доручення Білого Дому Державний Департамент за підписом Гордінґа Картера III. Ось важливі місця з цієї відповоді:

„Уряд ЗСА з глибоким затурбуванням розглядає дії совєтських органів проти тих, які домагаються визнання основних прав людини в Совєтському Союзі, включно з правом на свободу вислову та еміґрації. Такі дії спрямовані особливо проти таких людей, як Левко Лук'яненко, викликують вийняткове занепокоєння. Прикінцевий Акт Гельсінкської угоди зобов'язує сиґнаторів, включаючи і Совєтський Союз, діяти згідно з принципами Загальної Декларації прав людини. Ми уважаємо Гельсінкські угоди за такі, що мають моральну і політичну силу. Своїми діями Совєтський Союз не лише заперечує самі угоди, але також протиставиться прийнятим міжнародним стандартам прав людини".

„На протязі останніх місяців наш уряд висловив свій погляд совєтським представникам на всіх щаблях наших взаємин, як публічно, так і дипломатичними каналами, щодо дій, направлених проти осіб, які намагаються слідкувати щодо дотримання Гельсінкських угод, як і проти інших. Разом з іншими західніми державами ми домагалися від Совєтського уряду, щоб перевірити застосування Гельсінкських угод, включно з постановами про права людини. Ми виразно заявили совєтській владі, що посилені репресії, арешти і суди невідмінно матимуть вплив на клімат наших взаємин".

„Віч-на-віч останніх процесів проти дисидентів, 19-го *липня* Президент Картер припинив продаж совєтському агентству ТАСС великого компютера типу Сперрі-Ренд та поставив експорт нафтодобувного устаткування до СССР на листу, яка вимагатиме спеціяльного президентського одобрення. В додатку, очікуючи загальної перевірки нашої політики обміну, ми вже відклали на індивідуальній базі ряд візит високопоставлених американських урядовців до СССР".

„Ми далі виступатимемо на захист людських прав в СССР та в інших країнах" — закінчує свій лист речник Державного Департаменту.

Чікаґська парафія свв. Володимира і Ольги зобов'язалася зорганізувати всесторонню допомогу політичним в'язням, а зокрема двом своїм адоптованим в'язням сумління — Левкові Лук'яненкові і Йосифові Терелі. До цього закликає й інші католицькі і православні парафії та громадські осередки.

Ювілейний випуск „Українського Історика" (1963-1978)

(П.С. УІТ) — Вже здано до друку і в короткому часі появиться ювілейне число „Українського Історика" (ч. 1-2 за 1978) із таким змістом: Любомир Винар: Думки про „Українського Історика" і сучасний стан української історичної науки", Ярослав Білінський: „Політичні аспірації дисидентів в Україні" (в англійській мові), Олександер Баран: „Валленштайн і козаки", Михайло Палій: Участь українських депутатів у Катерининській комісії".

Біографія: Ярослав Пастернак: Мої зустрічі з старовиною", Іван Світ: „Федір Павлович Матушевський" (1896-1919). Методологія: Роберт П. Свіренга: „Соціяльна статистика і історичні дослідження" (в англійській мові). Спогади: Панас Феденко: „Дмитро Чижевський" (1894-1977), М. Шляхтиченко: „До біографії д-ра Олега Кандиби Ольжича". Українська еміграція: М. Біда: „Господарський розвиток українців в ЗДА". З архіву: Любомир Винар: „Вісти Української Центральної Ради з 1917 року". Грушевськіяна: „Лист М. Грушевського до М. Січинського". Рецензійні статті: Богдан Винар: „Найновіше видання Анналів УВАН з економічної проблематики". У даному числі знаходимо також обширний відділ рецензій і хроніку.

У 1978 році відзначаємо 15-ліття „Українського Історика", єдиного українського історичного журналу, офіційного видання Українського Історичного Товариства. У зв'язку з цим в 1978 році проголошено одноразову збірку на Ювілейний Видавничий Фонд для дальшої розбудови „Українського Історика". Проситься усіх передплатників вирівняти заборгування за 1978 рік і продовжити передплату на 1979 (річна передплата журналу виносить 17 дол.; Річна вкладка У.І.Т. виносить 19 дол. і включає У.І.) Добровільні датки і передплату проситься надсилати на таку адресу: "The Ukrainian Historian", P.O. Box 312, Kent, Ohio 44240.

Зразкове сумівське весілля у Чікаґо

Ділимося з українською громадою відрадною вісткою, що в середовищі нашої сумівської молоді в Чікаґо зформувалося нове українське подружжя.

А саме: дружинниця з Осередку СУМА ім. Павлушкова, Ірина Попович, вийшла заміж за булавного Осередку СУМА ім. Крут — Ігоря Остапа. Молоду пару повінчав у суботу, 9-го вересня ц. р., о. митрат Маріян Бутринський в соборі свв. Володимира і Ольги.

Весільне прийняття відбулося в одному з ресторанів на західньому передмісті з участю обох родин, численних гостей та сумівської молоді; весільним старостою був Мирон Лущак.

Батьки молодого, Михайло та Юлія Остап — це люди глибокорелігійні та патріотичні. Батько, Михайло Остап, постійно активний в Осередку СУМА ім. Крут, а також довголітній працівник у фінансовому секторі УНС.

Своєю релігійністю та патріотизмом їм не поступаються батьки молодої — Ніна і Василь Поповичі.

Григорій Петрович

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ПОНЕДІЛОК, 18-го ВЕРЕСНЯ 1978 р.

ЮНІОНДЕЙЛ, Н. Й. Місячні сходини Т-ва Запорізька Січ — 327 Відд., о год. 8-ій веч., в залі Центру при Нюпорт Рд. В програмі: показ найновішого фільму із поїздки по західній Бойківщині й східній Лемківщині. Проситься чл. прибути. — А. Копистянський, секр.